

MINDAUGAS MAKSIMAITIS

(g. 1933)

Teisininkas, habilituotas daktaras, profesorius.

Gimė Kėdainiuose 1933 m. birželio 13 d. istorikės, pirmojo Lietuvos istorijos sieninio žemėlapiu autorės Onos (Girčytės) ir karininko Antano Maksimaičių šeimoje Kėdainiuose. 1935 m. šeimai persikėlus į Panevėžį, mokėsi šiame mieste. Baigė pradinę, 1943-1947 m. mokėsi berniukų gimnazijoje. 1951 m. gavęs Panevėžio Mokytojų seminarijos baigimo diplomą, iki 1956 m. mokėsi Vilniaus universiteto teisės fakultete. Baigęs universitetą, buvo paskirtas į Kėdainių prokuratūrą. 1960-1963 m. mokėsi aspirančiuroje prie Lietuvos mokslų akademijos Ekonomikos instituto Teisės sektoriaus. Trimis metais anksčiau už motiną, 1963-aisiais, Vilniaus universitete apsigynęs teisės mokslų kandidato disertaciją, pradėjo dirbti šio universiteto Teisės

fakulteto Valstybinės teisės teorijos ir istorijos katedroje. Pradžioje ėjo vyr. dėstytojo, nuo 1968 m. – docento, o nuo 1986 m. profesoriaus pareigas. Visą laiką dėstė užsienio teisės istoriją.

Tris kartus (1969, 1978, 1984 m.) po vieną semestrą tobulinosi Maskvos M.Lomonosovo universiteto Kvalifikacijos kėlimo fakultete.

1984 m. Maskvos M.Lomonosovo universitete apgynė teisės mokslų daktaro disertaciją „Lietuvos valstybė 1919-1940 metais. Istorinė teisinė analizė“ (1993 m. gegužės 17 d. nostrifikuotas socialinių mokslų habilituoto daktaro mokslo laipsnis). 1987 m. Vilniaus universiteto tarybos siūlymu suteiktas profesoriaus pedagoginis vardas (taip pat nostrifikuotas 1993 metais).

Šalia darbo Vilniaus universitete, 1992-2000 m. dirbo Lietuvos filosofijos ir sociologijos instituto Teisės skyriaus vadovu ir vyriausiuoju moksliniu bendradarbiu. Nuo 1997 m. pradėjo eiti antraeilės profesoriaus pareigas Lietuvos Teisės universiteto Konstitucinės teisės katedroje. Nuo 1999 m. gruodžio mėn. čia eina pagrindines pareigas. 2000 m. vasario mėn. tapo naujai įsteigtos Teisės universiteto Teisės istorijos katedros vedėju, kartu likdamas ir Vilniaus universiteto Valstybės ir teisės teorijos ir istorijos katedros profesoriumi.

Buvo ir yra doktorantų mokslinis vadovas, daugelio doktorantūros bei habilitacijos komitetų narys.

Mokslinių interesų sritis – Lietuvos ir užsienio teisės bei teisinės minties istorija. Vienas ir su bendraautoriai yra paskelbęs apie 140 mokslo, mokslo metodinių ir mokslo populiarinimo darbų. Vienas ir su bendraautoriais parašė kelis vadovėlius – „Lietuvos konstitucinė teisė“ (2001, su bendraautoriais), „Užsienio teisės istorija“ (1998, 2002), „Lietuvos valstybės ir teisės istorija“ (1997, su bendraautoriu), monografijas – „Lietuvos valstybės taryba kaip

konstitucinis institutas (1918 m. lapkritis – 1920 m. gegužė) // Jurisprudencija. Mokslo darbai, 21 (2001) – “Lietuvos universiteto teisių fakultetas: susikūrimas, ieškojimai ir atradimai” // Teisė. Mokslo darbai, 39 (2001), “M.Rio-meris ir šiandiena” (2000), “Lietuvos statutas kairiakrantėje Ukrainoje” // Teisė. Mokslo darbai, 34 (2000), “Pabaltijo gubernijų vietinių įstatymų sąvadas” // Teisė, “Mokslo darbai”, 34 (2000), “Kai kurie teisiniai sovietinės okupacijos aspektai lietuvių išeivijos darbuose” // Teisė, “Mokslo darbai”, 34 (2000), “Mažasis seimas – ryškus epizodas Lietuvos parlamentarizmo raidoje” // Jurisprudencija. Mokslo darbai, 17 (2000), “Lietuvių ir rusų teisės konkurencija 1837 m. Vakarų gubernijų vietinių įstatymų sąvado projekte” // Teisinės valstybės link. Jurisprudencija. Mokslo darbai, 15 (2000), “Konstitucinė Steigiamojo seimo 1920 m. gegužės 15 d. rezoliucijos reikšmė” // 1920-1922 metų parlamentinė patirtis: sprendimų politika, tikslai ir aplinkybės” (2000).

Skaitė pranešimus tarptautinėse ir respublikinėse mokslinėse konferencijose.

1994-1999 m. buvo Lietuvos mokslo tarybos Mokslininkų kvalifikacijos komisijos narys. Lietuvos Teisės universiteto senato, Vilniaus universiteto ir Vilniaus universiteto Teisės fakulteto tarybų narys, Teisės universiteto Teisės fakulteto tarybos pirmininkas, habilitacijai pripažįstamo leidinio “Jurisprudencija. Mokslo darbai” redaktorių kolegijos pirmininkas ir tokio pat leidinio “Teisė. Mokslo darbai.” Redaktorių kolegijos narys.

Mindaugas Maksimaitis palaiko ryšius su J.Balčikonio gimnazija. Jos istorijos muziejui padovanojo savo darbus.